

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/123/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322205967
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1322205967.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej v právnej veci navrhovateľky – osoby oprávnenej na výživné: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, E., zastúpená JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom Štefániková 14, Bratislava, proti povinnému: F. G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, E., o určenie výživného na plnoletú osobu, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu č. k. B3–38Pc/69/2022–18 zo dňa 06.07.2023, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v uznesení č. k. B3 – 38Pc/69/2022–18 zo dňa 06.07.2023 vo výroku I. zastavil konanie o návrhu navrhovateľky, ktorým sa domáha určenia výživného na plnoletú osobu. II. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 159, § 161 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej „CSP“/ a § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok /ďalej „CMP“/ konštatujúc, že v rámci skúmania procesných podmienok, súd prvej inštancie zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 40P/60/2019 o návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 40P/60/2019 zo dňa 03.06.2021, v ktorom, okrem iného, súd prvej inštancie vo výroku IV. rozhodol tak, že otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletej A., nar. XX.XX.XXXX sumou 550, eur a maloletej I., nar. XX.XX.XXXX sumou 450 eur mesačne. Vzhľadom na podané odvolanie matky a otca voči tomuto výroku rozsudku, konanie nie je právoplatne skončené. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že výrok IV. uvedeného rozsudku o určení výživného na A. B., nar. XX.XX.XXXX, zakladá prekážku začatého konania - litispendencia z dôvodu, že ide o zhodný nárok ako vo veci vedenej pod sp. zn. B3-38Pc 69/2022 - teda nárok dieťaťa na výživné voči rodičovi - otcovi, pričom na súde prvej inštancie sa už vedie konanie o obdobnom nároku /sp. zn. B3- 40P/60/2019/, ktoré nie je právoplatne skončené. Zároveň konštatoval, že rozhodnutie v tejto veci by v konečnom dôsledku zakladalo prípadne dva exekučné tituly, a preto návrh oprávnenej zo dňa 20.12.2022 považoval za predčasný a konanie z uvedených dôvodov zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhujúc odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces /§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP/, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§

365 ods. 1 písm. f/ CSP/, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP/ a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci /§ 62 ods. 1 CSP/. Namietala, že predmetom konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 40P/60/2019 /aktuálne na Mestskom súde Bratislava II vedené pod sp. zn. 40P/60/2019/ je rozvod manželstva a úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Navrhovateľka, preto počnúc dňom jej plnoletosti nemôže byť ďalej účastníčkou tohto konania, pričom argumentovala, že v rozhodnutí o rozvode manželstva súd prvej inštancie nemôže rozhodnúť o výživnom na plnoletú osobu. S ohľadom na skutočnosť, že konanie o rozvod a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vedenom pod sp. zn. 40P/60/2019 doposiaľ nebolo právoplatne skončené a navrhovateľka v priebehu tohto konania dovŕšila vek 18 rokov je zrejmé, že odvolací súd /resp. v prípade vrátenia súd prvej inštancie/ v predmetnom konaní už nebude rozhodovať o výživnom na plnoletú osobu – navrhovateľku, ale výlučne o zročnom výživnom do času jej plnoletosti. Argumentovala, že v prípade, ak by nepodala návrh na určenie výživného na plnoletú osobu a nedomáhala sa určenia výživného odo dňa podania návrhu /20.12.2022/, tak výživné by jej spätne priznané byť nemohlo. Pokiaľ by akceptovala závery súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom uznesení, musela by akceptovať i stav, že až po právoplatnom skončení konania o rozvod a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností /sp. zn. 40P/60/2019/, ktorým by súd rozhodol výlučne o zročnom výživnom do jej plnoletosti by mohla až následne podať návrh na určenie výživného na plnoletú osobu, fakticky by jej tak bolo odopreté právo na výživné. Mala za to, že nemožno sa preto stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že návrh bol podaný predčasne, teda v tomto prípade nie je daná prekážka litispendencie. Zdôraznila, že predmetom konania o rozvod a ÚPP môže byť výlučne priznanie výživného do jej plnoletosti – výživné na plnoletú osobu a súd nemôže rozhodnúť o výživnom na plnoletú osobu, a to počnúc dňom podania návrhu. Nakoľko ide o dva odlišné nároky – výživné na plnoletú osobu a zročné výživné na maloletú osobu, nemožno súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie. Nestotožnila sa so záverom, že ide o predčasný návrh, pretože v prípade neskoršieho podania návrhu by jej nebolo priznané výživné spätne a bolo by jej de facto odopreté jej právo na výživné.

4. Navrhovateľka ďalej vytýkala súdu prvej inštancie, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepresvedčivé a nie je náležite odôvodnené, preto ide o svojvoľné rozhodnutie súdu, porušujúce základné právo na predvídateľnosť rozhodnutia a právnu istotu, pričom miera porušenia týchto základných práv a povinností je natoľko zásadná a intenzívna, že tým jednoznačne došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces /pozn. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 26/94, II. ÚS. 311/07, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.08.2018, sp. zn.: 6Cdo/42/2017, ESLP vo veci Suominen vs. Fínsko/. Napadnuté uznesenie považovala za arbitrárne, nepreskúmateľné a porušujúce základné právo účastníkov konania na spravodlivý proces. Namietala, že súd opomenul zohľadniť skutočnosť, že predmetom konania o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode nemôže byť rozhodnutie o výživnom na plnoletú osobu, nakoľko navrhovateľka v priebehu konania (pred rozhodnutím odvolacieho súdu) nadobudla plnoletosť. Zdôraznila, že s konaním o rozvod manželstva je zo zákona spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode (§ 24 ods. 1 Zákona o rodine). Cieľom spojenia konania o rozvod s konaním o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode je zabezpečiť náležitú ochranu záujmom maloletého dieťaťa rodičov, ktorých manželstvo sa rozvádza. Súd rozhoduje podľa stavu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia a rozhoduje výlučne o maloletých deťoch. Úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode sa nemôže týkať detí, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku už nadobudli plnoletosť. Dôvodila, že v prípade, ak nastane počas konania táto skutočnosť, súd prvej inštancie konanie vo vzťahu k tomuto dieťaťu zastaví, a to aj vtedy, ak sa pripravuje na povolanie a je odkázané výživou na svojich rodičov. Plnoletosťou vzniká fyzickej osobe vlastná procesná spôsobilosť. Pokiaľ si rodič nebude dobrovoľne plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči plnoletému dieťaťu, môže toto dieťa podať návrh o určenie vyživovacej povinnosti. Nejde tak o rovnaké nároky a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý konanie zastavil pre prekážku litispendencie považovala za nesprávne.

5. Povinný sa k podanému odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

6. Činnosťou odvolacieho súdu bolo zistené, že Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11CoP/66/2023-331 zo dňa 11.03.2024 rozhodol v konaní o návrhu navrhovateľa F. G. B. proti manželke J. G. B. o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej I. B., nar. XX.XX.XXXX a k medzičasom plnoletej A. B., nar. XX.XX.XXXX tak, že zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03.06.2021 č.k. B3-40P/60/2019-152 vo výroku o výživnom a v závislom výroku VI. o trovách

konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia citového rozhodnutia odvolacieho súdu (bod 28.) vyplýva, že úlohou súdu bude po doplnení dokazovania (vrátane aktualizácie príjmov a výdavkov rodičov a aktualizácie odôvodnených potrieb detí) rozhodnúť nielen o bežnom výživnom, ale v prípade potreby aj o zročnom výživnom za obdobie od právoplatnosti rozvodu manželstva.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a nie je viazaný odvolacími dôvodmi /§ 65, § 66 CMP/, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 2 ods. 1 CMP, § 378 ods. 1 CSP /a contrario/ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

10. Podľa § 159 CSP začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

11. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

12. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

13. V citovaných ustanoveniach je vyjadrená prekážka veci začatej /t.j. prekážka litispendencie/, ktorá patrí k podmienkam konania, ktorých nedostatok súdu znemožňuje rozhodnúť vo veci samej. Prekážka veci začatej bráni tomu, aby bola prejednaná a rozhodnutá vec, o ktorej už bolo skôr začaté konanie. Takýto nedostatok podmienky konania nemožno odstrániť, preto súd po jeho zistení musí konanie v ktoromkoľvek štádiu bez ďalšieho podľa § 161 ods. 2 CSP zastaviť. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4 Obo 63/2008 uviedol, že prekážka litispendencie predpokladá rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa právo odvodzuje, pričom nejde o prekážku litispendencie, ak chýba čo len jeden znak totožnosti veci. O prekážku veci začatej ide teda vtedy, keď v neskoršom konaní ide o ten istý nárok, o ktorom už bolo skôr začaté iné konanie, ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých strán sporu. Spor sa týka tých istých účastníkov aj vtedy, keď majú rovnaké osoby v rôznych súdnych sporoch rozdielne procesné postavenie a zároveň aj vtedy, keď v neskor začatom súdnom spore vystupujú právni nástupcovia osôb, ktoré sú alebo boli účastníkmi skôr začatého sporu. Predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania /žaloby/ a základ uplatneného nároku je určený skutkovými okolnosťami. Ak nie je splnený čo len jeden znak, nejde o tú istú vec. Prekážka litispendencie môže byť odstránená, napr. aj tým, že konanie bude zastavené v dôsledku späťvzatia jedného z dvoch návrhov. Pre posúdenie, či je tu prekážka začatej veci je však rozhodujúci stav v čase rozhodnutia v neskor začatom konaní /R 97/2003, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/290/2012/.

14. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 19.12.2022, doručeným dňa 20.12.2022, zapísaným na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. B3 – 38Pc/69/2022 domáhala určenia výživného na plnoletú osobu od povinného – otca navrhovateľky. Uznesením č. k. B3–38Pc/69/2022–18 zo dňa 06.07.2023 súd prvej inštancie toto konanie pre prekážku skôr začatého konania, vedeného na Mestskom súde Bratislava II. pod sp. zn. 40P/60/2019, podľa § 159, § 161 ods. 1, 2 CSP zastavil. Súd prvej inštancie odôvodnil zastavenie konania tým, že v konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 40P/60/2019 /toho času na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 40P/60/2019/ o návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 40P/60/2019 zo dňa 03.06.2021, v ktorom, okrem iného súd prvej inštancie vo výroku IV. rozhodol o úprave vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom tak, že otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletej A., nar. XX.XX.XXXX sumou 550 eur a maloletej I., nar. XX.XX.XXXX sumou 450 eur mesačne, pričom konanie nebolo v čase vydania odvolaním napadnutého uznesenia právoplatne skončené.

15. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje vecnú a právnu správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia, pri ktorého prieskume a posúdení existencie prekážky začatej veci je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia v neskôr začatom konaní. Odvolací súd udáva, že úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode sa nemôže týkať detí, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku už nadobudli plnoletosť. Ak nastane počas konania táto skutočnosť, súd konanie vo vzťahu k tomuto dieťaťu zastaví, a to aj vtedy, ak sa pripravuje na povolanie a je odkázané výživou na svojich rodičov. Pokiaľ si rodič nebude dobrovoľne plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči plnoletému dieťaťu, môže toto dieťa podať návrh na určenie výživného voči rodičovi. Avšak, ak súd upravil výkon rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k dieťaťu a toto dieťa nadobudne plnoletosť, nezaniká automaticky celá úprava obsiahnutá v súdnom rozhodnutí. Zaniká účinnosť výroku o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti, výroku o styku a výroku o zastupovaní a správe majetku, t.j. výrokov upravujúcich výkon rodičovských práv a povinností, ktoré však patria rodičovi len vo vzťahu k maloletým deťom. Niektoré práva a povinnosti rodičov a detí však stoja nad rámec rodičovských práv a povinností a medzi ne patrí aj vyživovacia povinnosť. Preto účinky výroku rozsudku o povinnosti živiť svoje dieťa plnoletosťou dieťaťa nezanikajú. Pokiaľ teda dieťa nie je schopné samo sa živiť a nedošlo k úprave vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, je rodič povinný plniť výživné tak, ako mu to ukladá rozsudok o rozvode manželstva.

16. V danom prípade je potrebné vziať do úvahy, že na súde prvej inštancie prebieha pod sp. zn. 40P/60/2019 konanie o výživnom na medzičasom plnoletú A. B., pričom v postavení odporcu je označený ako účastník otec F. G. B.. Uvedené konanie doposiaľ nebolo právoplatne skončené, čo je zrejme tiež z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/66/2023-331 zo dňa 11.03.2024. Správne súd prvej inštancie postupoval, keď návrh navrhovateľky posúdil podľa ustanovenia § 161 ods. 1, 2 CSP a vyhodnotil ho ako predčasne podaný, keď je zjavné, že predmetom oboch konaní je rozhodovanie o výživnom na dieťa a v oboch prípadoch je nárok uplatnený voči otcovi. Pokiaľ navrhovateľka dôvodila iným konaním, ktorého predmetom je rozhodovanie o úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, odvolací súd na jej námietku neprihliadal s poukazom na vyššie uvedený výklad (bod 16. tohto rozhodnutia). Odvolací súd nespochybňuje, že v konaní o rozvod manželstva súd rozhoduje o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom v súlade s ustanovením § 24 ods. 1 Zákona o rodine. Ak v takomto konaní nadobudne maloleté dieťa plnoletosť pred vyhlásením rozsudku, súd konanie vo vzťahu k tomuto dieťaťu zastaví. Rozhodnutie o zastavení konania však musí nadobudnúť právoplatnosť a až následne má plnoleté dieťa právo domáhať sa podaním návrhu určenia výživného na plnoletého voči rodičovi, ktorý si dobrovoľne túto povinnosť neplní. V prejednávanvej veci ide o špecifický prípad, kedy v čase rozhodovania súdu prvej inštancie rozsudkom č.k. 40P/60/2019-152 zo dňa 03.06.2021 o rozvode manželstva a úprave práv a povinností boli obe deti maloleté a do rozhodovania Krajského súdu v Trnave, nadobudla A. plnoletosť, pričom napadnutý rozsudok vo výroku o výživnom odvolací súd zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo vzťahu k obom deťom. Súd prvej inštancie je teda povinný v konaní pokračovať a o uplatnenom návrhu na určenie výživného na A. B., ktorá medzičasom splnoletnela, rozhodnúť. V prípade, ak dôjde k zastaveniu konania o výživnom na A. B., má plnoletá možnosť uplatniť svoje právo na výživné po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení konania. Za situácie, kedy prebieha konanie o výživnom na A. B. (sp. zn. 40P/60/2019), vyhodnotil odvolací súd postup súdu prvej inštancie ako správny, stotožniac sa s jeho názorom o prekážke začatého konania (litispendencie). Na námietky navrhovateľky ohľadom jej nároku na výživné odvolací súd poukazuje na to, že rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 40P/60/2019-152 zo dňa 03.06.2021, ktorým súd určil výživné na v tom čase maloletú A. vo výške 550 eur mesačne a maloletú I. vo výške 450 eur mesačne, nadobudol v súlade s ustanovením § 44 CMP vykonateľnosť jeho doručením, to znamená, že nárok na plnenie zostal navrhovateľke zachovaný až do rozhodnutia odvolacieho súdu (uznesením č.k. 11CoP/66/2023-331 zo dňa 11.03.2024). Súd prvej inštancie v čase jeho rozhodnutia o zastavení konania prihliadol na rozhodnutie o výživnom, ktorého účinky by vo vzťahu k už plnoletej A. nezanikli, ak by došlo k postupu odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 1 CSP. Úvahu súdu prvej inštancie o existencii dvoch rozhodnutí (dvoch exekučných titulov) o výživnom na navrhovateľku vyhodnotil preto odvolací súd ako správnu. K tomuto dodáva, že účinky rozsudku vo výroku výživnom by v prípade jeho potvrdenia zostali vo vzťahu k plnoletému dieťaťu zachované a došlo by len ku zmene oprávnenej osoby, to je platobného miesta, hoci rozhodnutie bolo vydané v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu.

17. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o tom, že návrh bol podaný predčasne, teda v tomto prípade ide o neodstrániteľnú podmienku konania, ktorou je prekážka litispendencie, keď

o navrhovateľkou uplatnenom nároku na výživné prebieha identické konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 40P/60/2019.

18. Zároveň sa odvolací súd zaoberal námietkou navrhovateľky o porušení jej práva na spravodlivý proces z dôvodu nepresvedčivosti a nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

19. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O takúto procesnú vadu ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05 a tiež Kraska c. Švajčiarsko). Arbitrážnosť rozhodnutia môže byť kvalifikovaná buď ako rovnocenná konkurencia viacerých protichodných právnych názorov vyslovených súdom, alebo situácia, v ktorej súd svoj jediný právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré prichádzajú do úvahy. Samotné rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany, musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov súdneho konania pri rešpektovaní zásad spravodlivého súdneho konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na zrozumiteľnosť, jasnosť a súlad skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k jeho výroku.

20. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade nebolo postupom okresného súdu porušené právo navrhovateľky na spravodlivé súdne konanie, čím jej súd prvej inštancie neodňal možnosť konať pred súdom. Po posúdení námietky navrhovateľky spochybňujúcej presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia súdu, dospel odvolací súd k záveru, že hoci je napadnuté rozhodnutie stručné, zodpovedá požiadavke ustanovenia § 220 ods. 2 a § 236 CSP, pretože z jeho dôvodov vyplýva akými úvahami sa pri svojom rozhodnutí riadil a na ktoré skutočnosti prihliadal.

21. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52, § 58 CMP, § 396 ods. 1 CMP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 /§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP./.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) /§ 428 CSP/.